

ἔδικό μας ἐμᾶς ἤγουν τῆς συμβίας μου τὸ δὲ κρασί ὅλο τῆς ἀρχόντισσας
τῆς ἀγοράστρας καὶ διὰ κανέναν καιρὸν πού τινας ἤθελεν πειράξει καὶ
ἐνοχλήσει τὴν αὐτὴν | ἀρχόντισσα ἦ τοὺς κληρονόμους της διὰ τὸ αὐτὸ
ἀμπέλι ὑπόσχεται ἡ πωλητὴ αὐτὴ καὶ τὰ κα | λάν της ἔχοντα παρόντα
καὶ μέλλοντα νὰ μαντινιέρου καὶ νὰ διαφεντεύουν αἰωνίως καὶ δια |
δοχικῶς. Βάνουσι καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια 125, λέγω ἑκατὸν
εἴκοσι πέντε, | ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάντα ἡ παροῦσα νὰ
ἔχη τὸ βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς κά | δε καιρὸν καὶ κριτήριον. Οὕτως
τὰ μέρη ἐταίργιασαν εἰς ὅλον τὸ ἐδῶ ἄνω γεγραμμένον προσ | καλώντας
καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἐξῆς.

–λεόντιος ἱερομόναχ(ος) βάβουλ(ας) καὶ πν(ευματι)κὸς μαρτηρῶ τὰ
ἄνοθεν.

–παπα-φραντζέσκος καρεγλάς μαρτυρῶ ὡς ἀνοθεν.

–παπα-μανόλης παγανόπουλος μαρτυρῶ ὡς ἀνοθεν.

–Ἰάκοβος γριμπᾶς μαρτυρῶ ὡς ἀνοθε.

–[Τζω]ρτζέτος Μπαρότζις ηνπογράφο διὰ ωνομα τῆς ἀδελφῆς μου πως
στεργι τανοδε και μαρτιρο ως ἀνοθε.

Γεῶργη(ος) ὁ μενδρην(ὸς) φανερ(ὸς) νοτάρηος αξίας ὑπὸ παρακαλί-
ας | τῆς συμβίας μου ἔγραψα κ(αί) βεβαιῶνο τὰ ἀνοθ(εν).

18

Στέφανος Τρουμπίνος, φανερός νοτάριος

Διαθήκη

1715, 9 Μαΐου

Θεὸς

Φλ. 18

Ἐν ἔτει 1715, Μαΐου 9, S.N., ἐν τῇ Ναξίᾳ.

Ἐπειδὴ καὶ νὰ πιάσουν τὸν Ἰω(άννη) Κότζο νὰ τὸν ἐστείλουν διὰ
μαρνέρη διὰ | τὸ χωρίον τος, ἐπροσκάλεσεν ἐμὲν τὸν ὑποκάτωθεν
ὑπογεγραμμένον νο | τάριον φανερόν διὰ νὰ βάλῃ διὰ γράφου τὰ ὅ,τι
ἔχει. Καὶ ἀφήνει στὰ χέρια τοῦ Γιά | κουμου Λαμπριανοῦ ρεάλια ἔξε,
ν(ούμερο) ρ(εάλια) 6, καὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Γιακουμίνα | τοῦ Περβανᾶ
ὁποῦ τοῦ θέλει ἓνα ρεάλι νὰ τὸ λάβῃ στὸ χέριν του ὁ Γιάκουμος | ὁ
μπάρπας του, ὁ ἄνωθεν ἀφήνει τοῦ ἀκόμη στὰ χέρια τοῦ Γιάκουμου ἔξε
μόδια | γέννημα, ἀφήνει τοῦ ἀκόμη ἓνα χαρὰν τῆς ραγκῆς καὶ ἄλλο τῆς
μπουγάδας | μικρό, ἀφήνει τονε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Βαδρα-
κοκοίλη τρία πινάκια | γέννημα, ἓνα ταψὶ καὶ τὸ μανάρι καὶ ἀφήνει στὰ
χέρια τοῦ ἄνωθεν Γιάκουμου ἀκόμη | τὸ λινάρι ὁποῦ ἔχουν ἀγορασμένο
μαζὶ μὲ τὸν Γιάκουμον τὴν πάρτη ὁποῦ τοῦ ἀγ | [γίζει] ἡγου πέντε κάρτα

νὰ τὸ δουλέψουν νὰ τοῦ κάμουν ροῦχα ὡσὰν ἔλθῃ ἃ θέλῃ | ἀφ(έντης) ὁ Θεὸς νὰ τὰ ἔβρῃ. Ἀκόμῃ τὸν ἀφήνει νοικοκύρη εἰς ὅ,τι πρᾶγμα ὁποῦ νὰ | ἔχῃ καὶ τοῦ εὐρίσκεται νὰ τὰ θωρῇ καὶ νὰ τὰ κυβερνᾷ ὡσὰν νὰ γῆταν καὶ ὁμοίως καὶ τὴν ἰν | τράδα ὁποῦ ἀποστείλει ὁ Κύριος νὰ τὴν παίρῃ στὸ χέριν του. Τοῦτα ὅλα ὁποῦ ἄνω | δεν γράφομεν νὰ εἶναι πάλι στὴ ἐξουσία μου ἀνισῶς καὶ πέψη ὁ Κύριος καὶ ἔλθῃ | ἀλλέως καὶ ἀποθάνῃ νὰ στρέφονται στὸν ἀνιψιὸν του τὸν Ἰω(άννη) Κότζο. Ἀκόμῃ λέγει | πὼς ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν ἀνιψιοῦν του δεκατρία ρεάλια μὲ τὸ διάφορόν του ὁποῦ | τοῦ χρωστεῖ ὁ Ἰω(άννης) Ραφτάκης στὴ Σάμον καὶ ἂν τοῦ τύχῃ θάνατος νὰ πηγαίῃ νὰ τὰ λα | μβάνῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἀνιψιὸς τοῦ Ἰω(άννης), ἀκόμῃ καὶ τοῦ Στάδῃ τ' Ἀργυροῦ ὁποῦ εὐρίσκεται στὴ Σάμο | νὰ λαβαίῃ καὶ νὰ τοῦ δώῃ ρεάλια τέσσερα ὁποῦ τοῦ χρωστεῖ καὶ θέλει του καὶ πέντε πινάκια | στὰρι καὶ νὰ τοῦ τὰ δίνῃ καὶ ἀκόμῃ καὶ τὸ βαρέλι ὁποῦ τοῦ ἀφῆσαν καὶ βάνει πέντε μίστατα κρα | σί, ἀκόμῃ καὶ τὸ σκρίτο τοῦ Γιάννη τοῦ Ραφτάκη εὐρίσκεται στοῦ Στάδῃ τὰ χέρια ἡγου | τοῦ ἄνωθεν Στάδῃ τ' Ἀργυροῦ καὶ νὰ τὸ λαβαίῃ καὶ ἐκεῖνο, ἀκόμῃ τοῦ ἀφήνει καὶ τὸ σπίτι | στὴν Θεοσκέπαστη ὁποῦ εἶναι σιμάν της καὶ εἶναι γονικόν του. Τοῦτα ὅλα λέγει καὶ | θέλει καὶ τ' ἀφήνει τοῦ ἄνω λεγόμενου Ἰω(άννη) Κοτζάκη τοῦ ἀνιψιοῦν του μὲ κράτηξῃ ἂν ι | [...] νὰ δίνῃ τὸ παιδί ὁ Ἰω(άννης) στὴ Κυρία τὴν Παναγία μία πρόδεση | [...] μνημονεύγου τὸν ἄνωθεν Ἰω(άννη) καὶ νὰ δώῃ τῆς θείας του τῆς Μαρκοῦ | [λαιν]ας ὡς ποτὲ ζῇ νὰ τὴν πορεύῃ καὶ μετὰ τὸ θάνατόν της νὰ εἶναι ἐδικάν του ὅλα | [...] τέλος τὸ παρὸν καὶ βεβαιώνεται μὲ τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους|.

Φ. 16

νους καὶ παρακαλετοὺς μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια.

—γέόργη(ος) ἱερες ο μελυσουργ(ος) μαρτηρο ος ἀνόθεν.

—εμανουίλ ιερεῦς ζούλις μαρτηρὸ τὰ οπιστε και ανοθεν.

Στεφ(ανος) Τρουπινος φανερος Νοτάριος αξίας ειπο παρακαλιας | Γεγραφα.

19

Τζαμπατής Κορονέλλος, καντζελλάριος

Πώληση

1715, 27 Μαΐου

Δόξα Θεοῦ ἀμήν

14

Ἐν ἔτει 1715 Μαΐου 27, S.N., Ναξία.

Τὴν σήμερον ἐφανίσθησαν εἰς τὴν παρρησίαν ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος καὶ τῶν κά | τωθεν παρακαλετῶν καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων τὰ δύο μέρη

